Fairy Tales Life

INTELEKTUĀLAIS REZULTĀTS 3:

APRAKSTS UN REZULTĀTU APKOPOŠANA NO VALSTS SEMINĀRU 2. KĀRTAS

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

PROJEKTA PARTNERI:

STRANAIDEA

PROJEKTA IESNIEDZĒJS

TORINO, ITĀLIJA

HTTPS://WWW.STRANAIDEA.IT/

GALILEO PROGETTI

PARTNERORGANIZĀCIJA

BUDAPEŠTA, UNGĀRIJA

HTTPS://GALILEOPROGETTI.HU

JAUNPILS NOVADS

PARTNERORGANIZĀCIJA

JAUNPILS, LATVIJA

HTTPS://WWW.JAUNPILS.LV

YOUTH EXCHANGE SERVICE

PARTNERORGANIZĀCIJA

VENHUIZENA, NĪDERLANDE

HTTP://YESNOW.NL

INTELEKTUĀLAIS REZULTĀTS 3

APRAKSTS UN REZULTĀTU APKOPOŠANA NO VALSTS SEMINĀRU 2. KĀRTAS

1. GRUPU APRAKSTS 4

1.1 Itālija 4

1.2 Latvija 5

1.3 Ungārija 6

1.4 Nīderlande 7

2. DARBĪBAS APRAKSTS UN PĀRSKATS 8

2.1 Itālija 8

2.2 Latvija 11

2.3 Ungārija 14

2.4 Nīderlande 17

3. VĒRTĒJUMS UN IETEKME NO 2. NACIONĀLĀS DARBNĪCAS 20

3.1 Itālija 20

3.2 Latvija 22

3.3 Ungārija 25

3.4 Nīderlande 27

4. GALVENIE SECINĀJUMI 29

1. GRUPU APRAKSTS

1.1 - ITĀLIJA

Dalībnieku grupa ir dažādu tautību klase ar 14 skolēniem, vecumā no 13 līdz 14 gadiem, kā arī daži Turīnas Džulio institūta klases locekļi.
Grupa nekavējoties izrādīja lielu līdzdalību un interesi par projektu. Seminārs viņiem bija pirmā iespēja būt kopā un iepazīt vienam otru ārpus skolas stundām. Abas jaunās līderes Martina Pintilie un Sara Del Duca, kuras abas kā dalībnieces piedalījās 1. Nacionālajā seminārā Itālijā, uzreiz zināja, kā ar skolēniem uzsākt attiecības un iegūt viņu uzticību. Profesors Facciotto, kurš bija apmeklējis pirmo semināru, bija saite uz šo jauno dalībnieku grupu. Atšķirībā no pirmās darbnīcas, skolotāja nevarēja pilnībā sekot aktivitāšu norisei, bet viņa vienmēr bija pieejama, lai mūs atbalstītu, kad abiem vadītājiem tas bija nepieciešams. Tāpēc Stranaidea jaunatnes darbinieka atbalsts ir bijis nepieciešams. Tas padarīja iespējamu semināra vadību, neskatoties uz daudzajām grūtībām, kas radās Covid-19 pandēmijas dēļ.

Tieši pandēmijas dēļ jau no pirmās tikšanās abi jaunie līderi saprata, ka visi plānotie plāni būs atšķirīgi. Tāpēc mēs nolēmām sadalīt semināru 7 sanāksmēs aptuveni 2 stundu laikā (divas sanāksmes aptuveni 2,5 stundas) no 2020. gada novembra līdz 2021. gada februārim. Saskārāmies arī ar problēmām, kas saistītas ar tiešsaistes režīmu (piekļuves, audio vai video traucējumi, studentu un vadītāju ierīču darbības traucējumi).

1.2 - LATVIJA

Grupu veidoja Jaunpils vidusskolas pēdējo klašu skolēni vecumā no 17 līdz 18 gadiem. Visas aktivitātes notika kā tiešsaistes aktivitātes dēļ pandēmijas situācijas Latvijā. Klātienē nedrīkstēja doties uz skolu.

Nodarbības notika kopā ar skolotāju, un dalībnieki par to jutās vairāk ieinteresēti, jo tas bija savādāk nekā parastās nodarbības. Abi līderi sākumā jutās noraizējušies, jo viņiem trūka pieredzes ar tiešsaistes aktivitātēm, un viņi nezināja, cik aktīvi būs dalībnieki. Taču izrādījās, ka laiks paskrēja ātri un dalībniekiem īpaši patika dažādas tiešsaistes vides iespējas, piemēram, lietotne "Gathertown".

Pirms katra posma vadītāji un koordinatori tikās tiešsaistē un apsprieda nākamo nodarbību. Ja jautājumu būtu bijis vairāk, vadītāji būtu lūguši padomu skolotājam. Katrs jauniešu pāris vadīja 5 nodarbības. Katra nodarbība bija 1 h un 30 min gara. Bija redzams, ka bija ļoti viegli izskaidrot uzdevumu, kad jaunieši to paskaidroja saviem vienaudžiem.

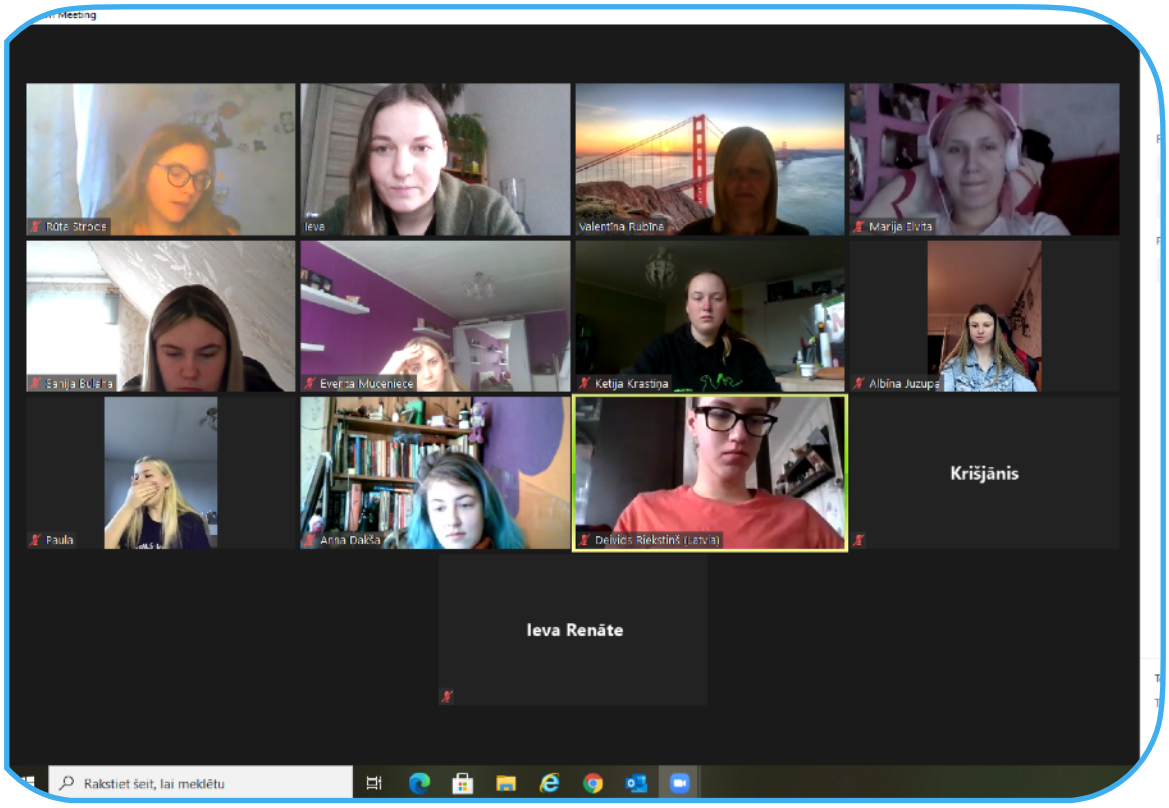

1.3 - UNGĀRIJA

Dalībnieki bija skolēni vecumā no 15 līdz 17 gadiem no skolas ar nosaukumu Budapešta XVII (17). Rajona Kossuth Lajos pamatskola. Šis bija interesants notikums, jo jaunie vadītāji bija arī skolotāja Erno skolēni. Skolotājs mācījis iepriekš, un arī tagad. Dalībnieki bija atkal viņa skolēni no citas skolas, tāpēc tas bija labs pamats, lai strādātu kopā. Lai gan visi būtu vēlējušies organizēt klātienes seminārus nekā tiešsaistes, mums nebija citas alternatīvas, sakarā ar pilnīgu izolāciju un slēgtām skolām.

Grupai bija nepieciešams mazliet laiks, lai pielāgotos ārpusskolas aktivitātēm tiešsaistes telpā. Lēnām, bet stabili tēma ir kļuvusi arvien interesantāka, kad mēs virzījāmies uz priekšu ar aktivitātēm. Erno, skolotājs, ar kuru mēs esam strādājuši kopā visa projekta laikā, bija patiešām noderīgs, palīdzot organizēt seminārus tiešsaistē, un viņš arī koordinēja mazās grupas skolā, lai viņi varētu izveidot kāršu iepakojumu un to spēlēt ar viņiem. Tā kā aktivitātes bija tiešsaistē, mēs nolēmām padarīt to vizuālu ar dažiem attēliem, videoklipiem, daloties stāstos un pat iesakot viens otram spēles un filmas. Ar abiem jauniešu vadītājiem un skolotāju mums bija divas tikšanās, kurās mēs izveidojām plānu, un tad mēs rīkojām 3 sanāksmes tiešsaistē. Pēc tam notika pēdējā tikšanās starp skolotāju, abiem jauniešiem un koordinatoru, lai pabeigtu un novērtētu seminārus.

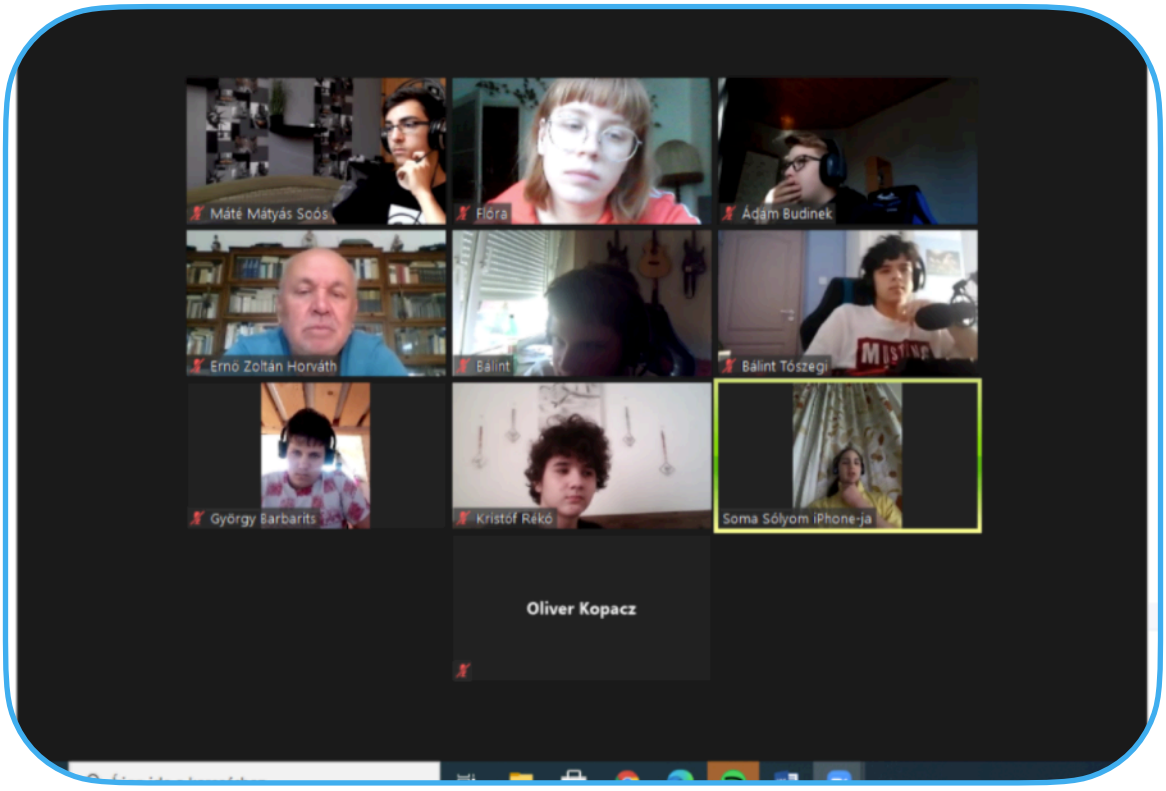

1.4 - NĪDERLANDE

Nīderlandē studentu grupā, kas piedalījās Nacionālo darbnīcu 2. kārtā, kopumā bija 16 studenti. Tomēr visi 16 studenti nebija daļa no visa procesa. Visi skolēni, kas piedalās, mācās De Vallei Demokrātiskajā vidusskolā un ir vecumā no 13 līdz 18 gadiem. Tā kā skolā nav sistēmas ar fiksētām klasēm un fiksētiem grafikiem ikvienam, mums bija jāpanāk, lai atsevišķi skolēni piedalītos un semināri iekļautos viņu personīgajā grafikā. Tas vairākas reizes radīja grūtības panākt, lai visi studenti pievienotos pilnam procesam. Koronas vīrusa situācijas dēļ semināri tika veidoti ilgākā laika periodā, kā rezultātā daži skolēni mainīja personīgos stundu grafikus un nespēja pabeigt visu semināra procesu.
Visi skolēni ir daļa no skolas, bet, tā kā šajā skolā nav atsevišķu klašu, viņi nav ļoti saistīti viens ar otru. Daži no skolēniem ir daļa no draugu grupām, un, tā kā pati skola ir maza, visi skolēni pazīst viens otru pēc vārda un sejas. Tomēr ir daudz studentu, kuri īsti nepazīst viens otru dziļākā līmenī.

Abi jaunie līderi Taco un Manuels abi piedalījās Nacionālo darbnīcu 1. kārtā un piedalījās starptautiskajās apmācībās Latvijā. Tagad viņiem abiem ir 18 gadi. Tā kā viņi ir arī skolas audzēkņi, viņi pazīst skolēnus, kas piedalās darbnīcās. Tā kā Demokrātiskajai skolai ir atšķirīga sistēma bez klasēm un skolotājiem kuri ir klātesoši, šajā darbnīcu kārtā nebija iesaistīts skolotājs.

2. DARBĪBAS APRAKSTS UN PĀRSKATS

2.1 - ITĀLIJA

DARBĪBU APRAKSTS

1) IEPAZĪŠANĀS UN PROJEKTA TĒMA

Projekta un dalībnieku vispārēja prezentācija. Tiešsaistes modalitāte.
Covid-19 ierobežojumu dēļ "Portretu" aizstāšanai izvēlētā aktivitāte bija "vārdu ķēde", neliela prāta vētra, lai “salauztu ledu” dalībnieku vidū par tādām tēmām kā rasisms un iebiedēšana.

2) DISKRIMINĀCIJAS TĒMA UN RAKSTURI

Izvēlēto aktivitāšu vietā (teātra vingrinājumus, kurus nav iespējams veikt tiešsaistē), līderi izvēlējās spēli, pamatojoties uz tabu spēles stilu: pēc tam, kad tika izvēlēti raksturi, kas saistīti ar diskriminācijas tēmu, un apkopojot sarakstu, katrs dalībnieks uzzīmēja rakstura iezīmi vai prāta stāvokli un raksturu. Tad viņš/viņa mēģināja likt citiem uzminēt, kas viņš bija, tikai ar sejas vai ķermeņa izteiksmēm.
Pārrunu laiks un zīmēšanas karšu brīdis.

3) OBJEKTI

"Brīnumainais priekšmets" uzdevums: sadzīves priekšmets var būt kaut kas atšķirīgs no tā ikdienas pielietojuma. Tas ir atkarīgs no lietotāja radošuma. Uzdevums ir uzminēt, kāds ir jaunais lietojums. Pārrunu laiks un pēc tam zīmēšanas karšu brīdis. Diemžēl tehnisko problēmu dēļ laiks tika saīsināts, un distances dēļ bija grūti tikt galā ar zīmējumu fāzi.

4) ATRAŠANĀS VIETAS

Ar vingrinājumu " Foto stāstīšana " dalībnieki izveido īsu stāstu un nosaukumu, sākot ar idejām, ko viņiem sniedz fotoattēls. Pārrunu laiks un pēc tam zīmēšanas karšu brīdis.

5) ĪPAŠĀS KARTĪTES ATRAŠANA UN DISKUSIJA PAR DISKRIMINĀCIJU

Grupai bija nepieciešams padziļināti risināt diskriminācijas jautājumu, tāpēc sanāksme bija veltīta konfrontācijai, debatēm un uzklausīšanai. Tā bija iespēja sākt identificēt īpašo karti. Patiesībā šī tikšanās bija sava veida pārrunu laiks.

6) ĪPAŠĀ KĀRTS UN SPĒLES SPĒLĒŠANA

Labākais veids, kā uzzināt, kas trūkst kāršu kavā, ir ar to spēlēties. Studenti tika sadalīti grupās, tiešsaistē un klātienē, viņi zīmēja kārtis un spēlēja spēli. Spēlē parādījās īpašas kārtis, ar kurām mainīt stāsta stāstījumu: superspējas, ārējie vides vai cilvēka elementi. Pārrunu laiks un zīmējumi.

7) KĀRŠU KOMPLEKTU IZMANTOŠANA UN NOSLĒGUMA APSVEIKUMS

Klase ir sadalīta četrās grupās. Trīs atrodas klasē un viens tiešsaistē. Katra grupa nejauši ar automātisko ģeneratoru tiešsaistē zīmēja kartes: atbalstītājs palīdzēja līderiem to pārvaldīt. Katra grupa uzraksta stāstu un pēc tam to nolasa pārējām grupām. Svarīgi ir tas, ka katrs grupas dalībnieks nolasa kādu fragment no stāsta. Pārrunu brīdis, diskusija par visu projekta procesu un pēc tam noslēguma apsveikumi.

PĀRSKATS PAR DARBĪBĀM

Salīdzinot ar pirmo semināru, būtiskā atšķirība acīmredzami bija abu jauno līderu dalība. Projektu apmācību pieredze Latvijā un dalīšanās ar citiem Eiropas valstu līderiem ļāva Martinai un Sārai uzsākt savu sagatavoto, apzināto un apņēmīgo semināru. Diemžēl Covid-19 pandēmija piespieda mainīt plānus ne tikai darbību veikšanā, bet arī attiecībās ar darba grupu. Rudenī itāļu skolas skolēni ļoti cieta no epidēmijas otrā viļņa ierobežojumiem, jo īpaši jauniešu grupa, kas izvēlēta, vienojoties ar profesoru Facciotto, bija pirmā gada vidusskolas klase. Skolēni semināra sākumā (2020. gada novembrī) vēl nebija tikušies klātienē. Tā kā viņiem skolā trūka fiziskas klātbūtnes un viņiem bija stingri jāievēro tiešsaistes nodarbības, viņiem nekad nebija iespējas apmainīties viedokļiem, apspriest un, īsi sakot, iepazīt vienam otru. Šajā ziņā darbnīca viņiem bija konkrēta iespēja sazināties un sākt veidot komunikāciju vienam ar otru.

Daudzi no studentiem bija dažādas tautības: šis neviendabīgums bija svarīgs aktivitāšu un diskusiju laikā, kā arī izvēlētajā tēmā par diskrimināciju. Vairākos gadījumos dalībnieki dalījās personīgajā pieredzē, kas saistīta ar iebiedēšanu un rasismu.
Martina un Sāra, būdamas vecākas, nekavējoties viņus pārsteidza un kļuva par atskaites punktiem sanāksmju laikā, arī par personīgiem jautājumiem, kas saistīti ar diskriminācijas tēmu.
Abi vadītāji iesaistījās nodarbību plānošanā un pielāgošanā institucionālajiem ierobežojumiem skolā.

Negatīvs elements, kas daudz ko sarežģīja, bija piekļuve digitālajiem rīkiem. Ne visi studenti varēja atļauties augstas veiktspējas datorus, klēpjdatorus vai viedtālruņus. Tas attiecas arī uz līderiem, kuri, neskatoties uz finansiālajiem ierobežojumiem, spēja vadīt semināru profesionāli un gudri: praksē viņi varēja optimizēt to, kas viņiem bija jāsasniedz, lai sasniegtu mērķi izveidot labu dinamiku dalībnieku vidū. Jaunieši cieta no fiziskās klātbūtnes trūkuma, un, protams, visintensīvākajos skolas perioda brīžos (decembra beigās) viņi parādīja zināmu nogurumu no tiešsaistes semināriem.

Galu galā mēs varam droši teikt, ka seminārs būtiski ietekmēja gan dalībnieku grupu, gan vadītājus. Viņu attiecības turpinājās arī pēc semināra: abi Itālijas vadītāji atgriezās, lai sveiktu skolēnus atlikušajā mācību gadā. Martina un Sāra ir parādījušas, ka viņām ir tas, kas ir vissvarīgākais līderim: pielāgošanās spējas, klausīšanās un sapratne.

2.2 - LATVIJA

DARBĪBU APRAKSTS

1) IEPAZĪŠANĀS UN PROJEKTA TĒMA

Sasveicināšanās. ''Ledus laušanas'' spēle: cilvēks izvēlas 2 lietas, vienu, kura raksturo viņus, un otra, kura nerakstur o. Citiem ir jāuzmin, kura lieta ir kura.
Iepazīstināšana ar kārtīm un projektu.
Kārtis: Cilvēki ir sadalīti divās grupās. Katrā grupā ir viens līderis. Dalībnieki zīmē četras kārtis – viņi nosauc kāršu numurus un līderis paņem izvēles kartes. Dalībnieki veido stāstus no saņemtās kārts. Beigās ir divi stāsti. Beigās mēs dodam viņiem mazus mājasdarbus nākamajai nodarbībai: Domāt par šo konkrēto laiku un vīrusu kā antagonistu un par mums kā galveno varoni. Kā mēs varam pārvarēt antagonistu šajā stāstā?

2) RAKSTURI UN OBJEKTI

Ievads: Mēs iepazīstinām visus ar šodienas plānu un lēnām pulcējamies Gathertown (Pulcēšanās pilsēta) tiešsaistes lietotnē. Tur mēs sadalāmies pa pāriem, un katrs pāris dodas uz citu istabu, lai runātu par iepriekšējās nodarbības uzdoto mājasdarbu. Katrai personai ir 20 minūtes, lai uzzīmētu 2 raksturu kārtis (antagonists un varonis).
Mēs apskatam kārtis un apspriežam to idejas, pēc tam mēs beidzam nodarbību par raksturiem. Izpētot šo karti, mēs sākām ar spēli: Pirmais cilvēks izvēlas objektu, kas atrodas vistuvāk viņam un dod objektam īpašu spēku. Nākamais cilvēks piešķir objektam kaut kādu mīnusu, lai padarītu spēli jautrāku, otrs cilvēks turpina ar savu objektu un tā spēle sākas. Pēc spēles, dalībnieki sāk zīmēt objektu kartes. Katrs cilvēks zīmē tikai vienu objektu un dod tai spēku (mums bija maz laika, tāpēc tikai 1 karte).
Pēc kartīšu izveidošanas mēs visi tās apskatījām un apspriedām idejas aiz tām.

3) VIETAS UN SPECIĀLĀS KARTES

Laiks lejupielādēt savas iecienītākās vietas attēlus un vietu, kur viņi nevēlētos būt. Pēc tam, kad visi atrada pareizos attēlus, mēs tos ievietojām kā fonu platformā ZOOM un ļāvām ikvienam paskaidrot, kāpēc viņi vēlas un kāpēc viņi nevēlas būt tieši šajā vietā. Vēlāk vadītājs dalījās tikai ar baltu attēlu, un mēs visi kopā uz tā zīmējām. Ideja bija tāda, ka katram cilvēkam bija jāzīmē sevi konkrētā vietā uz tāfeles. (Der pieminēt, ka mēs arī zīmējām dažus kokus, sauli, mājas utt.) Pēc šīm spēlēm visi dalībnieki uzzīmēja 2 vietas uz kārtīm - vienu vietu, kurā viņi nevēlas būt, un otru, kurā viņi vēlas būt. Pirms nodarbībām mēs (es, Ieva un Rūta) pulcējāmies kopā un veidojām dažādus segmentus uz tāfeles. Pirmie četri segmenti bija vietas (Skola, Mājas, Klubs, Atrakciju parks), kurās dalībniekiem bija jāraksta situācijas, kas var rasties šajās vietās. Pēdējie divi segmenti sastāvēja tikai no attēliem un dalībniekiem bija jāraksta dažādi pieņēmumi (neatkarīgi no tā, kas bija viņu prātā).
Pēc 15 minūtēm mēs apspriedām katru segmentu un saņēmām nodarbības pēdējo daļu - karšu zīmēšana.

4) PASAKAS VEIDOŠANA

Iepazīšanās ar mājaslapas grāmatas veidotāju un rādot visiem jau izveidotās grāmatas.
Sadalam visus grupās un izvēlamies kārtis, ko dalībnieki paši uzzīmēja.
Sižeta veidošana un tā zīmēšana grāmatas veidotājā, veidojot komiksam līdzīgu grāmatu.
Tā bija visa mācību nodarbība, jo ir vajadzīgs laiks, lai radītu perfektu rezultātu.

5) ATSAUKSMES UN VĒRTĒŠANAS LAIKS

Katra grupa iepazīstina ar savu stāstu, kas izveidots no mūsu kārtīm. Līderi sniedz atsauksmes par katru nodarbību, kas mums ir bijusi un ko mēs esam izveidojuši: kārtis un stāstus. Dodot vārdu dalībnieku līderiem, koordinatoram un skolotājam ar jautājumu: Kā tas bija? Vai tas bija viegli? Vai tas sasniedza jūsu cerības? Iepazīstināšana ar vērtēšanas veidlapām studentiem un laiks to aizpildīšanai. Sakam paldies un ardievas!

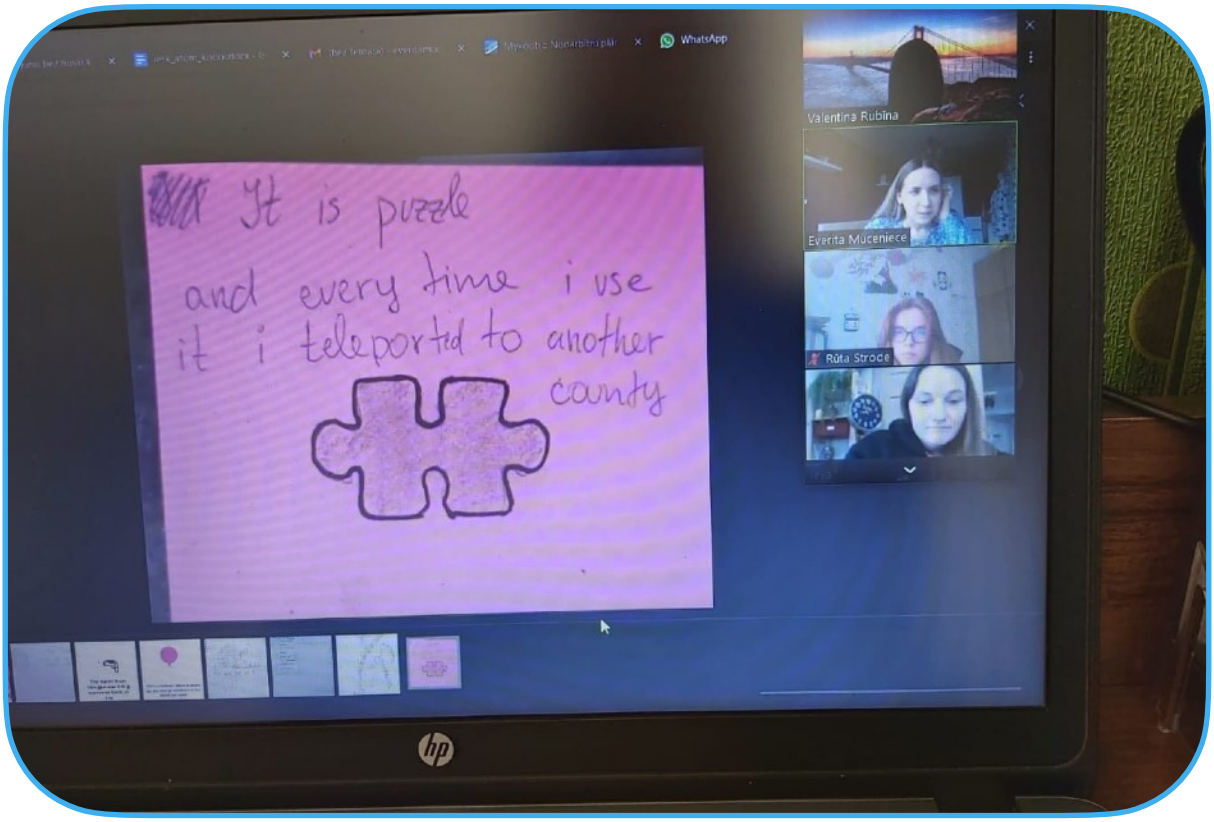

PĀRSKATS PAR DARBĪBĀM

Salīdzinot ar pirmo semināru, būtiskā atšķirība acīmredzami bija abu jauno vienaudžu līderi. Projektu apmācību pieredze Latvijā un dalīšanās ar citiem Eiropas līderiem ļāva Elvitai Marijai un Rūtai uzsākt savu sagatavoto, apzināto un apņēmīgo semināru. Diemžēl Covid-19 pandēmija piespieda mainīt plānus ne tikai darbību veikšanā, bet arī attiecībās ar darba grupu. Skolēni nedrīkstēja doties uz skolu uz visām pavasara sesijām un bija noguruši no tiešsaistes darba. Pati projekta tēma bija lieliska iespēja izteikt jūtas un runāt par situācijām, izmantojot stāstu stāstīšanu.

Viens no galvenajiem skolēnu tematiem bija diskusija par pašreizējo pandēmijas situāciju un tās radīto ietekmi uz viņiem, kā arī iebiedēšana skolā. Ļoti klātesoša bija arī tēma par dažādām situācijām ģimenēs.

Pirms katras tēmas koordinators un vadītāji tikās, lai apspriestu nākamo nodarbību. Bija patīkami redzēt, kā pēc katra posma līderi kļūst pārliecinātāki un apņēmīgāki izveidot darbnīcu. Sākumā jaunieši bija nobijušies, un koordinators vairāk uzņēmās vadību, bet pēc kāda brīža abi jauniešu līderi lūdza, lai viņiem tiktu piešķirta lielāka vadība. Jāsaka, ka lielākā daļa grupas bija aktīvāka, nekā gaidīts, bet daži dalībnieki bija klusi un viņiem bija nepieciešama lielāka uzmanība. Meitenes nekautrējās un uzdeva dažus konkrētus un tiešus jautājumus gaidot atbildi, un tas izrādījās veiksmīgi.
Katrā nodarbībā dalībnieki bija atšķirīgā noskaņojumā, jo bija nogurums no tiešsaistes skolas darba. Tāpēc meitenes nolēma padarīt katru stundu pēc iespējas jautrāku, lai studenti justos labāk.

Galu galā mēs varam droši teikt, ka seminārs būtiski ietekmēja gan dalībnieku grupu, gan vadītājus. Izrādījās, ka jauniešu līderi lielākajā daļā no situāciju labāk zināja, kāds ir grupas emocionālais stāvoklis un tas daudz palīdzēja radīt labāku vidi studentiem.

2.3 - UNGĀRIJA

DARBĪBU APRAKSTS

DARBNĪCAS SAGATAVOŠANA

Sagatavošanās seminăram: pēc ilgstoša pārtraukuma Covid dēļ, organizējām tiešsaistes tikšanos ar jaunieti un skolotāju, lai atcerētos, ko esam paveikuši apmācībās Latvijā, un atgrieztos uz pareizā ceļa ar projektu.

VĒRTĒŠANA UN JAUNO LĪDERU CERĪBAS

Pēc tam divi jaunieši ar skolotāju pabeidza semināru plānu ar aktivitātēm citā sanāksmē un aizpildīja pirmo vērtēšanas veidlapu ar savām cerībām.

1) TĒMA UN RAKSTURI

Otrā tikšanās: Pēc kārtas mēs dalāmies tajā, kā katrs jūtas un turpinām tēmu par vietu.
Soma un Balints izveidoja vēl vienu spēli, kur viņi izvēlējās burtus, un ar šo burtu vispirms vajadzēja nosaukt valsti, tad pilsētu, tad ciematu. Tad viņi sniedza viktorīnu par katru prezentāciju par slavenām vietām un to vēsturi, un mēs turpinājām diskusijas par vietām, kuras mēs esam apmeklējuši, un to, kas mums visvairāk patika.
Mēs esam maigi pieskārušies kultūras atšķirību tēmai, un mums bija arī daži smieklīgi stāsti, ar kuriem dalīties. Erno dalījās stāstā par iekļaušanu invalīdu kopienā, mēs to komentējām un ierosinājām noskatīties filmu, kuru mēs varam apspriest nākamreiz.

2) ATRAŠANĀS VIETAS

Otrā tikšanās: Pēc kārtas mēs dalāmies tajā, kā katrs jūtas un turpinām tēmu par vietu.
Soma un Balints izveidoja vēl vienu spēli, kur viņi izvēlējās burtus, un ar šo burtu vispirms vajadzēja nosaukt valsti, tad pilsētu, tad ciematu. Tad viņi sniedza viktorīnu par katru prezentāciju par slavenām vietām un to vēsturi, un mēs turpinājām diskusijas par vietām, kuras mēs esam apmeklējuši, un to, kas mums visvairāk patika.
Mēs esam maigi pieskārušies kultūras atšķirību tēmai, un mums bija arī daži smieklīgi stāsti, ar kuriem dalīties. Erno dalījās stāstā par iekļaušanu invalīdu kopienā, mēs to komentējām un ierosinājām noskatīties filmu, kuru mēs varam apspriest nākamreiz.

3) OBJEKTI

Trešā tikšanās: Soma un Balints runāja par savu pieredzi un izaicinājumiem, lai izveidotu rīcības kārti un palīdzētu apkopot to, ko viņi rakstīja pirmajā darbnīcā, lai mēģinātu sniegt piemēru, kā izmantot kārtis. Tad viņi parādīja dažādas ļoti detalizētas bildes, un mums vajadzēja uzminēt, no kura attēla konkrētais objekts nāk. Mums bija diezgan gara diskusija par projektu kopumā un arī šī semināra vērtēšana.

4) ZĪMĒŠANAS SESIJA

Ceturtā tikšanās: Pēc semināru pabeigšanas mēs organizējām vienu tiešsaistes tikšanos starp 4 no mums, lai dalītos pieredzē, pierakstītu un apkopotu mūsu atsauksmes kopā, kā arī skolotājs varēja pastāstīt mums par zīmēšanas sesiju, kuru viņš koordinēja pēc katras darbnīcas skolā, lai būtu izveidotas arī kāršu kavas.

5) VĒRTĒŠANA

Piektā sanāksme: Mums atkal bija nepieciešams nedaudz vairāk laiks, lai aizpildītu vērtēšanas veidlapu ar jauniešiem pēc semināra beigām.

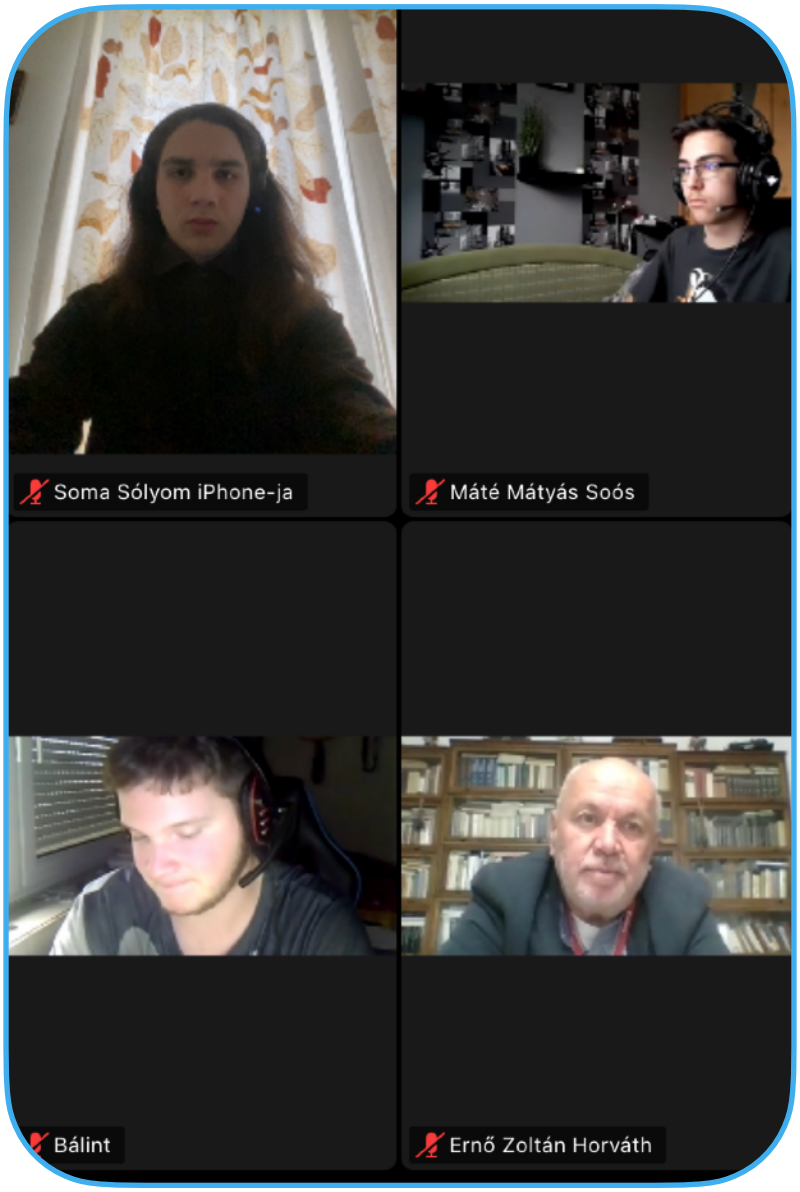

PĀRSKATS PAR DARBĪBĀM

Pandēmijas dēļ mums bija jāveic diezgan daudz izmaiņu, ņemot vērā otrā Nacionālā semināra īstenošanu: pirmkārt, mums tas bija jāatliek, kas galu galā noveda pie tā, ka mēs to rīkojām tieši gadu vēlāk, nekā bija plānots, un ierobežojumu dēļ mēs to pat nevarējām izdarīt klātienē.

Bija diezgan grūti uzsākt projektu. Tēma un pieredze no apmācībām Latvijā šķita ļoti tālu, bet uzsākot pirmo tiešsaistes tikšanos ar jauniešu līderiem un skolotāju, mēs sākām visu atcerēties kopā, izmantojot apmācību laikā veiktos pierakstus, un sākām plānot aktivitātes. Vēl viens izaicinājums bija pārveidot mūsu idejas, lai to īstenotu tiešsaistes telpā, kas arī bija ierobežojums. Tā kā skolotājs mainīja darba vietu, projektā varējām iesaistīt citu skolu un ar skolotāja palīdzību un centību tika atvieglota darbnīcu koordinēšana.

Abi jaunie līderi sākumā bija diezgan nervozi, bet kopumā, ja viens no viņiem bija apjucis, otrs palīdzēja ar aktivitāšu pabeigšanu. Tas bija jauks komandas darbs. Bija grūti vadīt darbnīcu svešiniekiem un mazliet vecākiem studentiem, pienācīgi neiepazīstoties. Taču tēma palīdzēja sākt auglīgu sarunu par dažādām tēmām, tostarp iekļaušanu.

Bija jauka sajūta, ka, lai gan sākumā man bija vairāk jārunā un jāpalīdz, bet, pārejot uz nākamo nodarbību, man bija mazāk nepieciešams iesaistīties, jo viņiem izdevās veikt darbības vairāk vai mazāk vienatnē, un viņi radīja atmosfēru, kurā bija viegli dalīties viedokļos un pieredzē. Protams, tās nebija vieglākās tiešsaistes sesijas, jo mums bija jāsaskaras ar tehniskām grūtībām, piemēram, interneta piekļuves ierobežojumiem, turklāt ne visi varēja pievienoties no datora, bet tālruņa.

Noslēgumā jāsecina, ka šis bija veiksmīgs seminārs, pateicoties iekļaušanas tēmas, kas nav izplatīts elements Ungārijas skolās, tāpēc jaunieši bija atvērti, lai apspriestu jaunas tēmas un dalītos pieredzē, ko viņi, iespējams, nedarītu parastā skolas dienā.

2.4 - NĪDERLANDE

DARBĪBU APRAKSTS

Korona vīrusa situācijas dēļ mums bija ļoti ierobežotas iespējas organizēt seminārus. No 2020. gada marta līdz 2020. gada decembrim skolā nedrīkstēja ierasties neviena ārēja persona, tāpēc nebija iespējams, ka skolā ierodas atbalstošā jaunatnes darbiniece, lai palīdzētu jauniešu līderiem organizēt semināru. No 2020. gada decembra līdz 2021. gada aprīlim skolas bija slēgtas, un tās bija atvērtas tikai bērniem ar mācīšanās grūtībām vai kuriem nepieciešams papildu atbalsts.
Pēc jauno vadītāju pieprasījuma tika nolemts gaidīt vēlāku brīdi, lai fiziski organizētu seminārus skolā, jo skolas stundu un mācīšanas struktūra padarīja gandrīz neiespējamu visu apvienot tiešsaistē. Arī jaunie līderi izvēlējās seminārus vadīt klātienē.

Mēs nolēmām 2021. gada jūnijā izveidot mazu klātienes darbnīcu. Šajā 4 stundu darbnīcā mēs neiedziļinājāmies kāršu izgatavošanā, bet tikai atbalsta aktivitātēs. Tas bija domāts, lai dotu jaunajiem vadītājiem iespēju vēl praktizēt darbseminārus un attīstot viņu veicināšanas prasmes. Šādā veidā jaunie vadītāji varēja izmantot pieredzi 2. tiešsaistes apmācībā un pārdomāt, kā tas bija vadīt sesijas un aktivitātes citiem studentiem. Galu galā mums izdevās sākt darbnīcas procesu 2021. gada septembrī un klātienē oktobrī. Mums bija viens 4 stundu seminārs 2021. gada jūnijā un 5 semināri no 3 stundām 2021. gada septembrī un oktobrī.

A) VASARAS SEMINĀRS, LAI PRAKTIZĒTU VEICINĀŠANAS PRASMES

Šis 4 stundu seminārs sastāvēja no dažādiem pilnīga semināra procesa elementiem, koncentrējoties uz atbalsta aktivitātēm. Šajā darbnīcā notika komandas veidošanas aktivitātes spēles "pases" darbības veidā: Improvizācijas teātris par brīnumainiem objektiem, Stāstu rakstīšana, kas balstīta uz interesantām bildēm, un visbeidzot stāstu stāstīšana, kas balstīta uz kāršu kavām, kas izgatavotas nacionālo darbnīcu pirmajā kārtā.

1) IEPAZĪT, SALIEDĒT KOMANDAS UN VAROŅA CEĻOJUMS

Semināra mērķis bija iepazīstināt ar visu darbnīcu procesu un radīt jauku atmosfēru ar skolēniem. Jaunie līderi veicināja dažādas uzmundrinošas un ledlaužu aktivitātes un izmantoja portreta stila spēli, kurā studenti zīmēja viens otra seju kā izdomātus tēlus. Studenti tika iepazīstināti ar Varoņa ceļojuma teoriju un ar spēles palīdzību izmantoja teoriju dažādiem stāstiem kurus viņi zina.

2) RAKSTURI

Šajā darbnīcā skolēni tika iepazīstināti ar varoņa lomu stāstā, un galvenais mērķis bija izveidot raksturu kārtis. Mēs izmantojām noslēpumainu tēlu fotogrāfijas, un studenti viņiem rakstīja īsus stāstus. Tālāk bija aktivitāte, kurā visi studenti uz lapas uzrakstīja dažādus raksturus, un tie tika salikti kopā. Studenti akli uzzīmēja dažus no viņiem, lai izstāstu stāstu. Visbeidzot, studenti izveidoja dažas raksturu kārtis.

3) BRĪNUMAINIE OBJEKTI

Šajā darbnīcā mēs koncentrējāmies uz brīnumaino objektu. Tas sākās ar improvizācijas teātri, kurā studenti attēloja dažādus objekta īpašos spēkus. Otrajā aktivitātē studenti iegūtu attēlus ar dažādiem dīvainiem un nezināmiem objektiem, un viņiem būtu jāizgudro stāsts par to, kas viņi bija un kādas spējas tiem ir. Trešajā aktivitātē skolēni dotos uz skolu un paši atrastu objektu un radītu fantāzijas stāstu ap viņiem ar īpašām spējām. Beidzot tika izveidotas brīnumaino objektu kārtis.

4) ATRAŠANĀS VIETAS

Šajā darbnīcā mēs pievērsāmies atrašanās vietām stāstos. Mēs izmantojām stāstu stāstīšanu, kas balstīta uz interesantas vides attēliem, kā arī veidojām improvizācijas teātri, pievēršot uzmanību uz dažādu iestatījumu un vietu izspēlēšanu. Ar fotobalsi studenti devas laukā, lai izveidotu stāstus, izmantojot tiešsaistes figūras dažādos iestatījumos. Visbeidzot tika izveidotas atrašanās vietas kārtis.

5) KĀRŠU PABEIGŠANA, SPĒLĒŠANA UN VĒRTĒŠANA

Šajā darbnīcā mēs pabeidzām pēdējās kārtis, un studenti varēja izspēlēt vai rakstīt stāstus, izmantojot viņu izgatavotās kartītes. Galu galā mēs veltījām laiku, lai grupa pārdomātu procesu, un dalībniekiem tika lūgts aizpildīt vērtēšanas veidlapas. Visbeidzot, mēs lūdzām studentus novērtēt jauno vadītāju veicināšanas prasmes.

PĀRSKATS PAR DARBĪBĀM

Salīdzinot ar pirmo semināru kārtu, bija dažas ļoti lielas atšķirības.

Pirmkārt, jauno vadītāju atsauksmes par pirmo semināru kārtu bija tādas, ka ir jābūt daudz mazām aktivitātēm, kur skolēni varētu strādāt kopā mazās grupās un izklaidēties. Tāpēc šajā 2. kārtā jaunie līderi parūpējās, lai tajā būtu iekļautas arī daudzas mazas enerģiskas spēles un dažādas darba metodes.

Pat vairāk nekā pirmajā semināru kārtā bija daudz problēmu, lai panāktu, ka studenti apņemas iesaistīties visā semināra procesā. Galu galā nebija iespējams panākt, lai visa grupa pievienotos visiem semināriem, kā rezultātā mainījās grupas un daži cilvēki nevarēja apmeklēt visus semināru. Tas galvenokārt bija saistīts ar to, ka visiem studentiem nav noteikts fiksēts grafiks un ikvienam no viņiem ir personīgais plāns, kas atšķiras vienam no otra.

Studenti nejutās ka pilnībā iesaistītos darbnīcās. Tas lika mums vairākkārt mainīt darbnīcu datumus un laikus, jo bija brīži, kad bija plānota darbnīca, bet ieradās tikai 2-3 studenti. Tas bija ļoti nomākts process jaunajiem līderiem. Bija vairāki brīži, kad viņi uzskatīja, ka nevēlas turpināt veicināt seminārus un ir ļoti vīlušies par savu vienaudžu attieksmi.

Brīžiem jaunajiem līderiem bija ļoti grūti saglabāt darbnīcas nopietnību. Protams, darbnīcas bija jautras, bet dažreiz bija daži studenti, kas izklaidējās ārpus kārts izvēlētās tēmas vai pievērsa visu grupas uzmanību. Par laimi, jaunie vadītāji atrada veidus, kā to pateikt studentiem, un viņiem bija brīdis par to kopīgi parunāt.

Pēc visas semināru kārtas abi jaunie vadītāji pauda, ka labāk būtu bijis organizēt semināru citā skolā un iesaistīt skolēnus, kurus viņi nezina. Viņi pauda, ka dažos brīžos ir grūti uztvert nopietni līderus kā darbnīcu veicinātājus, jo daļa dalībnieku bija viņu draugi. Problēma ir tā, ka skola ir tik maza (kopā 40 skolēni), ka nebija iespējas iesaistīt skolēnus bez saistības ar viņiem.

3. VĒRTĒJUMS UN IETEKME NO 2. NACIONĀLĀS DARBNĪCAS

3.1 - ITĀLIJA

A) JAUNO LĪDERU VĒRTĒJUMS

Seminārs, ko veica abi jaunie vadītāji, tika novērtēts, izmantojot anketu, ko izmantoja pirmajā valsts seminārā jaunatnes darbinieku vadītājiem. Vadītāju grupas līdzdalība, informētība, dialogs un kritiskā domāšana skalā no 1 līdz 10 semināra sākumā svārstījās no 3 līdz 5.

Grupas dinamika un aktīva klausīšanās, kā arī savstarpējā atzīšana un mācību vide nepārsniedz 5, ņemot vērā, ka grupa bija jauna un bez konsolidētām attiecībām, pirms pašas darbnīcas.

Semināra noslēgumā, atkārtojot anketu, abi vadītāji uzrādīja ievērojamu visu iepriekš minēto parametru pieaugumu, ar virs vidējā līmeņa, sākot no 7 (grupas kritiskajai domāšanai) līdz 9 grupas dinamikai un informētībai, tādējādi norādot uz labu grupas nobriešanas, mācīšanās un saliedētības rezultātu.

B) DALĪBNIEKU VĒRTĒŠANA

Semināra dalībnieku vērtējums tika veikts izmantojot anketu.
Skalā no 1 līdz 5 uz jautājumu "Kā jūs jutāties grupā, visas darbnīcas laikā?" lielākā daļa no viņiem deva pozitīvu vērtējumu: 4 (42,9%) un 5 (28%); uz jautājumu "Vai jūs domājat, ka citi ir kļuvuši ieinteresētāki par jūsu stāstu un idejām par darbnīcu?" lielākā daļa deva pozitīvu balsojumu: 3 (42,9%), 4 (35,7%) un 5 (21,4%); uz jautājumu "Vai jūs domājat, ka citi ir kļuvuši ziņkārīgāki par jūsu stāstu un idejām par darbnīcu?" viņi atbildēja neitrāli ar 3 (50%) un pozitīvāku ar 4 (42,9%).

Uz jautājumu, vai viņi atklāja kaut ko jaunu par sevi vai par citiem, lielākā daļa teica jā (10 no 14). Uz jautājumu "Vai jūtaties ērtāk, paužot savu viedokli pēc semināra?" vairākums nobalsoja 5 (42,9%) un 4 (21,4%).

Uz jautājumu "Kā veicās tiešsaistes seminārā, vai jūs būtu vēlējies to darīt fiziskā klātbūtnē?" lielākā daļa no viņiem atbildēja apstiprinoši ar 4 (28,6%) un 5 (57,1%) balsojumu.

Neskatoties uz to, 71,4% dalībnieku šī pieredze bija noderīga, pat ja to vadīja tiešsaistē. Grūtības, kas saistītas ar semināra pielāgošanu tiešsaistē, neliedza dalībniekiem gūt labumu no aktivitātēm un grupu darba, izmantojot iespēju dziļāk iepazīt vienam otru.

3.2 - LATVIJA

A) JAUNO LĪDERU VĒRTĒJUMS

Seminārs, ko veica abi jaunie vadītāji, tika novērtēts, izmantojot anketu, ko tā izmantoja pirmā valsts seminārā jaunatnes darbinieku vadītājiem.

Skalā no 1 līdz 10 vadītājiem grupas līdzdalība, informētība, dialogs un kritiskā domāšana semināra sākumā svārstījās no 2 līdz 5.

Grupu dinamika un aktīva klausīšanās, kā arī savstarpējā atzīšana un mācību vide nepārsniedz 5.

Semināra noslēgumā, pārkompilējot anketu, abi vadītāji uzrādīja ievērojamu visu iepriekš minēto parametru pieaugumu, arī virs vidējā līmeņa, sākot no 7 (grupas kritiskajai domāšanai) līdz 9 grupas dinamikai un informētībai, tādējādi norādot uz labu grupas nobriešanas, mācīšanās un saliedētības rezultātu.

B) DALĪBNIEKU NOVĒRTĒJUMS

Vērtējums par semināru no dalībniekiem tika veikts izmantojot anketu:
Jaunieši pauda savas jūtas un dalījās, ka pat tad, ja aktivitātes bija tiešsaistē, tās bija atsvaidzinošas no ikdienas tiešsaistes nodarbībām, un bija sajūta, ka laiks lido ātrāk nekā parasti. Arī jaunieši teica, ka stāstu rakstīšana šādā veidā bija vieglāk. Jaunieši atzina, ka interesantākais bija tas, kad bija iespēja piedzīvot dažādas tiešsaistes realitātes. Dažiem jauniešiem patīk, kā metode piedāvā dabisku veidu, lai sarunā iekļautu neērtas tēmas. Un beigās dalībnieki atzina, ka ideja sākotnēji šķita ļoti vienkārša un varbūt ne tik interesanta, bet, kad sāka veidoties stāsti, tie kļuva jautrāki un bija laba sajūta, ka par katra stāstu interesējas citi.

C) SKOLOTĀJA VĒRTĒJUMS

1. DALĪBA

Tā kā mācību process Latvijas skolās joprojām ir attālināts, man nav bijusi iespēja satikt savus skolēnus klātienē kopš 2020. gada 26. oktobra. Daļa no nodarbībām notiek bez klātienes kontakta, bet vēl viena nodarbību daļa tiek organizēta platformas Zoom virtuālajā sanāksmju telpā, kas apgrūtina novērtēt jebkādas izmaiņas pārtraukumus, aktivitātēs un uzdevumus. Projekta aktivitāšu laikā tikai daži skolēni nodarbības vidū izstājās no klases, jo uzskatīja, ka viņiem ir citas prioritātes. Daži studenti piedalījās dažās

projekta aktivitātēs iepriekš minēto iemeslu dēļ. Daži no studentiem kļuva pārsteidzoši atvērti komunikācijai un uzņēmās vadošo lomu mazajās grupās, kurās viņi piedalījās. Projekta aktivitātes palīdzēja viņiem atvērties un justies mazāk saspringtiem. Studenti ir sapratuši, ka veiksmīgā grupas darbā liela loma ir ikvienam dalībniekam. Ir redzams, ka intravertākiem studentiem ir pamudinājums izteikt savu viedokli.

2. APZINĀŠANĀS

Seminārā ir attīstītas dažu studentu sociālās un personīgās prasmes. Daži studenti, kuri nav bijuši ļoti aktīvi komunikatori ikdienas komunikācijā, diezgan aktīvi sadarbojās kā grupas biedri darbnīcās. Viņi ir kļuvuši drosmīgāki dalotos savos stāstos un perspektīvās, viņi ir atraduši kaut ko kopīgu viens ar otru. Es redzu, ka daži jaunieši ir vairāk sajūsmā par dalīšanos savās domās, viedokļos, pieredzē.

3. DIALOGS

Es neteiktu, ka mani studenti ir kļuvuši atvērtāki diskusijās ar mani kā skolotāju stundās. Daži ir kļuvuši atvērtāki individuālā mijiedarbībā ar mani kā skolotāju. Ja mēs runājam par viņu atvērtību ar klasesbiedriem, to ir grūti novērtēt, jo mācības attālināti un tiešsaistes nodarbības ierobežo mani tos novērot grupu vai pāru diskusijās tik daudz, cik nepieciešams, lai novērtētu jebkādas izmaiņas. Dažiem dalībniekiem bija grūti pilnībā atvērties to dabiskās kautrības dēļ. Arī tehniskas problēmas ar viņu datoriem ir viens no iemesliem, kas ierobežoja studentu dialogus stundu laikā. Es domāju, ka viņiem ir vieglāk dalīties savos viedokļos un perspektīvās mazākās grupās un ar studentiem, kuriem ir kopīgas intereses, viedokļi un perspektīvas, kā arī ārpus formālā mācību procesa.

4. KRITISKĀ DOMĀŠANA

Jaunieši iztaujāja viens otru un arī bija gatavi mainīt savu viedokli, ja no partnera tika sniegti pietiekami daudz argumentu, lai pierādītu savu viedokli. Viņi atzina, ka ir interesanti dalīties dažādos viedokļos un vēlāk radīt kopīgu stāstu. Viņi bija pārsteigti, kādā virzienā dažreiz stāsti aizveda dēļ grupā izteiktajiem dažādiem viedokļiem. Viņi pamanīja atšķirību kā kvalitāti, lai sasniegtu labākus rezultātus, sadarbojoties un apmainoties ar idejām. Manuprāt, tie ir mazāk kritiski pret citiem viedokļiem, bet kritiskāki pret savējiem.

5. PERSPEKTĪVAS

Studenti pieņēma dažādas perspektīvas un ļoti interesējās par citu grupas biedru viedokļiem un rezultātiem. Dažreiz aktīvāki jaunieši apsteidza procesu, un tiem, kas bija kautrīgāki vai klusāki, kļuva grūtāk izteikt savu viedokli. Dažiem jauniešiem, kuri ir mazāk pārliecināti vai viegli ietekmējami ar citiem viedokļiem un perspektīvām, ne vienmēr bija pietiekami daudz argumentu, lai atbalstītu savu viedokli un perspektīvas, vai arī viņi nejutās ļoti spēcīgi / pārliecināti, lai pierādītu savu viedokli, kas noveda pie viņu pašu viedokļa maiņas. Stāstīšanas metode parādīja, ka tie, kas pirms tam tika uzskatīti par

līderiem savās grupās, arī šoreiz devās priekšplānā. Tāpēc es nedomāju, ka stāstīšanas metode kaut ko mainīja šajos terminos.

6. SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

Es neteiktu, ka pirms semināru sākuma nebija pietiekamas savstarpējās atzīšanas. Tomēr semināri lika viņiem vairāk domāt par savstarpēju atzīšanu un iejūtību pret citiem. Visus stāstus un perspektīvas dalībnieki pieņēma ar izpratni pirms un pēc semināriem.

7. VISPĀRĪGI

Skolēni ar prieku atklāja jaunu pieeju stāstu rakstīšanai un ikdienā aktuālu sociālo jautājumu risināšanai šādā veidā. Viņi teica, ka vēlētos izmēģināt šo metodi citā vidē un cilvēku grupā. Es biju pārsteigta par dažu studentu bezatbildīgo attieksmi pret piedalīšanos darbnīcās, jo viņi regulāri pameta darbnīcas viņu vidū vai vispār nepiedalījās dažās no tām, par ideju trūkumu vai pārāk "trakām" (manuprāt) idejām, par kurām viņi ierosināja rakstīt savos stāstos.

Es gaidīju progresīvākus stāstus, ko veidoja dalībnieku grupas, bet tas diemžēl nenotika. Es domāju, ka, ja semināri būtu bijuši klātienes nodarbībās, rezultāti varētu būt veiksmīgāki. Ilgais tālmācības periods ir atstājis savas pēdas studentiem dažādos terminos.

3.3 -UNGĀRIJA

A) JAUNO LĪDERU VĒRTĒJUMS

Pirmkārt, nebija viegli domāt par šo projektu, jo kopš tā sākšanās ir pagājis daudz laiks. Vispirms mums vajadzēja atcerēties treniņus Latvijā, meklēt savas piezīmes un domāt par to, ko varam darīt tiešsaistē. Tas bija dīvaini, ka mums vajadzēja tikties ar jauniem cilvēkiem nevis klātienē, bet virtuāli. Tas nebija īsti viegli, jo vienam no mums bija ierobežota piekļuve internetam, bet otrs no mums varēja izveidot savienojumu tikai no tālruņa.

Sākumā mums vajadzēja pavadīt kādu laiku divatā, kā arī ar Erdeni un Flēru, no kuriem mēs saņēmām daudz palīdzības un ideju. Bija vērtīgi, ka viņi bija klātesoši, lai gan mēs vadījām. Mirkļos, kad būtu kādas grūtības viņi varētu palīdzēt, piemēram, kad vienu reizi tiešsaiste sabruka vai citreiz cilvēki nebija īsti aktīvi, un mēs cīnījāmies, lai aizpildītu laiku, kurš tika mums dots.

Soma domāja, ka viņam ir lielāka pārliecība, vadot uzdevumus, Balint dažreiz jutās diezgan pazudis un ne īsti kā līderis, bet tas bija arī galvenokārt saistīts ar tiešsaistes versiju, jo saprotams, ka abi uztvertu daudz vairāk, ja tas norisinātos klātienē. Tā bija vienošanās starp viņiem, ka varēja būt arī daudz sliktāk, un tas ir izaicinājums veikt papildu tiešsaistes aktivitātes pēc skolas par cik lielākajai daļai jauniešu jau bija par daudz. Viņi bija priecīgi atkal strādāt, pat ja dažreiz konflikti nebija tik viegli atrisināmi, bet abi pievienoja savas idejas programmai un, kad viņi redzēja, kā dalībnieki tos izbaudīja, tas padarīja viņus patiešām laimīgus.

B) DALĪBNIEKU NOVĒRTĒJUMS

Noslēguma sanāksmē dalībnieki rīkoja diskusiju par projekta izvērtēšanu un semināru kopumā, šeit ir kopsavilkums par viņu vispārējām atziņām:
Bija patiešām jauki, ka visām sanāksmēm bija līdzīga struktūra, kas vienmēr tika ieviesta sākumā, lai viņi nejustos apmaldījušies. Savienojot ar to, bija ļoti jauki, kā sākumā mēs vienmēr jautājām, kā visi jūtas, un bija labi dzirdēt vienam no otra. Dažreiz tā nebija vieglākā lieta pievērst viņu uzmanību visu aktivitāšu garumā, jo viņi jau piedalījās tiešsaistes stundās tajā pašā dienā pirms semināriem, bet pats svarīgākais bija tas, kā šī tēma atšķīrās no vidējām skolu diskusijām, kas visus nedaudz vairāk satrauca.

Viktorīnas spēles bija patiešām jaukas, jo pēc tam mēs kopā varējām apspriest rezultātus, un jautrie fakti, ko sniedza jaunieši, kas vadīja darbnīcu, bija jauki un mudināja citus cilvēkus dalīties savā stāstā un zināšanās.

Ne vienmēr bija skaidrs, kā aktivitātes savienot ar kāršu kavas izveidi, taču vairāk neko nevarēja izdarīt dēļ Covid-19. Tā bija vienīgā iespēja veikt šāda veida aktivitātes atsevišķi. Visi dalībnieki bija skumji, ka nevarēja to izdarīt klātienē.

Visi jutās labi, bet vienlaikus varēja arī novērot ierobežojumus darot visu tiešsaistē, kas dažreiz traucēja, kad platforma Zoom sabruka vai cilvēki zaudēja savienojumu diskusiju vidū vai nevarēja atvērt kameras.

Grūti pateikt, ko pandēmijas dēļ varēja darīt citādi, bet varbūt ieteikums nākotnei ir pievērst lielāku uzmanību, lai mazāk abstrakti izskaidrotu saistību starp aktivitātēm un kāršu zīmēšanu.

C) SKOLOTĀJA VĒRTĒJUMS

Ernö Zoltán Horváth noslēguma komentāri:

Es priecājos redzēt, kā visi kļuva aktīvi pēdējā darbnīcā, un arī tajā dienā bija daudz interesantu domu, tāpēc izskatījās, ka līdz darbnīcu beigām jaunieši bija vairāk ieinteresēti šajā tēmā, un viņi bija atvērtāki viens pret otru. Ar filmas skatīšanos un Gillian Barbara Lynne stāsta lasīšanu un apspriešanu, jaunieši bija atvērtāki iekļaušanai un pieņemšanai cilvēkus ar invaliditāti. Vizuālie materiāli un stāstu stāstīšana bija vēl viens labs instruments, kuru pielietot šajā vecumā.

Sākumā tehniskās grūtības bija izaicinājums visiem, bet visos gadījumos mums izdevās tam labi pielāgoties. Sākumā dažiem jauniešiem bija grūti pievienoties semināram tehnisku iemeslu dēļ, vājš interneta savienojums, e-pasta adreses veids, un tad nebija viegli pārliecināt viņus izmantot kameras, bet visas šīs problēmas ar laiku attīstījās un kļuva labākas.
Ņemot vērā pandēmijas ietekmi, koordinēšana un ieguldītais darbs, es uzskatu, ka bija veiksmīgs. Soma un Bàlint spēja vadīt grupas aktivitātes, Flora palīdzēja un atbalstīja pasākumu organizēšanā, un es ar prieku palīdzēju iesaistīt klusākus dalībniekus.

3.4 - NĪDERLANDE

A) JAUNO LĪDERU VĒRTĒJUMS

Ar jaunajiem vadītājiem mums bija 30 minūšu klātienes sanāksme, lai apspriestu, kā viņi pieredzēja visu semināru procesu. Tas bija ļoti interesanti, kopš viņi piedzīvoja daudz jauktu emociju.

Viņiem patika tas, ka viņiem bija iespēja pielāgot seminārus savām interesēm. Piemēram, viens no jaunajiem līderiem spēlē klavieres. Kopā mēs izstrādājām jaunu aktivitāti, kurā studenti izspēlētu situāciju un mainītu mijiedarbības, balstotos uz jaunā līdera izvēlētās dziesmas. Viņi secināja, ka 1. semināra kārtā bija pārāk daudz teorijas un nepietiekamā daudzumā spēles, tāpēc arī to viņi pielāgoja paši.

Viņiem bija ļoti grūti tikt galā ar to, ka grupas sastāvs mainījās gandrīz katrā darbnīcā un ka daži studenti nejutās ka spēj iesaistīties visā procesā. Tas bija grūti līderiem, jo tas lika viņiem justies tā, it kā viņi netiktu uztverti nopietni.

Turklāt viņiem bija grūti pārņemt vadību pār saviem kursabiedriem un likt studentiem pārstāt jokot utt. Par to jaunie vadītāji būtu vēlējušies vadīt darbnīcu citā skolā kopā ar citiem skolēniem.

Jaunie līderi pauda, ka viņi patiešām ieguva lielu pieredzi, zinot, kā organizēt seminārus un arī to, kā to nedarīt. Viņiem šķiet, ka viņi ieguva lielāku pārliecību un labāku līdzdalību, ko daži no studentiem arī pamanīja visā procesā.

Viss process viņiem bija sarežģīts, bet, atskatoties uz to, viņi pauda, ka viņi no tā ir daudz iemācījušies, tagad jūtas daudz pārliecinātāki un ka tajā bija arī daudz jautrības. Kopš tā laika viens no viņiem ir iesaistījies citā "Erasmus+" projektā un jau ir ieinteresēts organizēt jauniešu apmaiņu ar dažiem citiem studentiem.

B) DALĪBNIEKU VĒRTĒJUMS

Dalībnieki semināra novērtējumu veica, organizējot plenārsēdes un izmantojot īsas novērtējuma veidlapas.

Viens no galvenajiem secinājumiem, kas tika izdarīts, daloties plenārsēdē, bija tas, ka studentiem patiešām patika neformālās aktivitātes un spēles semināros. Viņi pauda, ka tikai runājot par iekļaušanas tēmu nebūtu tādas pašas ietekmes kā atbalsta darbībām, kuras ievirza pareizā noskaņojumā un domāšanā, to pat neapzinoties. Viņiem patiešām patika lielā daudzveidība metodēs, ko izmantoja aktivitātēm, un tas, ka ikvienam bija aktivitātes tādā stilā, kādā viņiem patika.

Vērtēšanas veidlapā bija daži jautājumi, kurus dalībnieki varēja vērtēt ar skaitli no 1 līdz 5. Visnozīmīgākie novērtējuma rezultāti bija tādi, ka 12 no 16 dalībniekiem uz jautājumu, vai viņiem ir sajūta, ka pārējie jaunieši tagad ir atvērtāki pret viņu personīgajiem stāstiem un ka viņi paši ir atvērtāki deva 4 un 5 punktus.

Kad jautāja par viņu iesaistīšanos, 81% deva rezultātu virs 4 par savu iesaistīšanos procesa laikā. Plenārsēdē studenti piebilda, ka viņiem ļoti patīk dažādas aktivitātes un ka tas lika viņiem vēlēties būt aktīviem semināru laikā.

Uz jautājumu, vai viņi atklāja kaut ko jaunu par sevi vai par citiem studentiem, 11 no viņiem deva 4 vai vairāk punktus. Plenārsēdes novērtējumā viņi piebilda, ka lielākā daļa studentu pazīst viens otru pēc vārda un sejas, bet tas nenozīmē, ka viņi patiešām zina, kas ir šī persona. Pavadot šīs darbnīcas stundas kopā, viņi teica, ka tagad labāk pazīst savus biedrus un nedaudz vairāk izprot to personīgo dzīvi.

Vēl viens interesants iznākums bija tāds, ka divi studenti dalījās, ka tagad jūtas pārliecinātāki, runājot cilvēku grupas priekšā. Viņi jutās ļoti kautrīgi un nedroši, kad viņiem bija ar kaut ko jādalās pirmajās darbnīcās, un viņi patiešām nevēlējās to darīt. Tomēr pēc tam, kad viņi labāk iepazina pārējos un kopā spēlēja dažas muļķīgas spēles, viņi jutās ērtāk dalīties. Viena no studentēm pēc īsa stāsta izveides saņēma dažus pozitīvus komentārus no grupas un teica, ka tagad jūtas pārliecinātāka daloties savos stāstos ar citiem.

4. GALVENIE SECINĀJUMI

COVID-19 SITUĀCIJA

Pirmais un svarīgākais no mūsu secinājumiem ir atzīt Covid-19 situācijas milzīgās sekas un ietekmi uz jauniešu vadītās Nacionālo semināru 2. kārtas īstenošanu. Sākotnējā laika grafikā jauniešu vadītajiem semināriem bija jāsākas gandrīz uzreiz pēc starptautiskajām apmācībām ar jauniešiem, Latvijā 2020. gada februārī, tomēr atšķirīgās situācijas katrā no organizācijas valstīm nozīmēja ļoti lielas atšķirības semināru laikā un īstenošanā.

DAŽĀDAS DARBNĪCAS REALITĀTES

Covid-19 situācija nozīmēja ļoti lielas izmaiņas semināru īstenošanas veidā. Itālijā notika hibrīda darbnīca, daļēji fiziska un daļēji tiešsaistē, jo tikai pusei klases bija atļauts fiziski atrasties klasē vienlaicīgi. Arī jaunieši, kas vadīja darbnīcu, bija klasē, un atbalstītājs tika pieslēgts attālināti, izmantojot internetu. Latvijā un Ungārijā semināri tika organizēti pilnībā tiešsaistē, izmantojot platformu Zoom. Nīderlandē semināri tika organizēti fiziski, tomēr semināru sākums bija gadu vēlāk, nekā sākotnēji plānots, un ikvienam bija jāievēro drošs attālums, ierobežojot iespējamās aktivitātes.

Šīs izmaiņas darbnīcas realitātē nozīmēja, ka jauniešiem kopā ar viņus atbalstošiem jaunatnes darbiniekiem bija jābūt radošiem, jāpielāgojas pārmaiņām un jādara pilnīgi citas lietas, nekā mēs gatavojāmies apmācībās.

Secinājums, ko mēs varam izdarīt no šī procesa, ir tāds, ka jaunieši spēja tikt galā ar šīm izmaiņām un padarīt darbnīcas veiksmīgas un ka viņi var radoši pārvarēt šķēršļus, tomēr tas prasīja daudz vairāk laika un atbalsta, nekā sākotnēji plānots. Otrs (neparedzēts) secinājums, ko mēs varam izdarīt no šīs situācijas, ir tas, ka Pasaku dzīves metode acīmredzot dod visas iespējas, lai mainītu gandrīz visu kontekstu, pat fiziski neveicot kāršu kavas, bet izmantojot digitālos rīkus, lai izveidotu kārtis attālināti, un joprojām noved pie vēlamā rezultāta, lai jaunieši apzinātos un runātu par sociālo iekļaušanu.

PROJEKTA IEILGUMS UN PROJEKTA PLŪSMA

Covid-19 situācijas dēļ visi nacionālie semināri tika īstenoti vēlāk, nekā sākotnēji plānots, un daži semināri (piemēram, Nīderlandē) tika organizēti gandrīz gadu vēlāk nekā sākotnējā plānā. Līdz ar darbnīcu atlikšanu mēs redzējām ļoti lielu ietekmi uz darbnīcas jaunajiem vadītājiem. Viņiem bija daudz grūtāk palikt klātesošiem un justies iesaistītiem darbnīcās. Starptautiskajās apmācībās Latvijā pavadījām laiku kopā ar jauniešiem, lai plānotu un izstrādātu savas darbnīcas plānu, tomēr tas bija jāsāk no jauna pēc ilgās prombūtnes no tēmas.

Pavadot gadu ilgāk projektā ļoti lielā mērā ietekmē jaunieša dzīvi. Mēs pieredzējām, cik lielu atšķirību var radīt iesaistīto jauniešu dzīvē viens gads. Projekta papildu gads radīja daudz izaicinājumu, jo daļa iesaistīto jauniešu pa šo laiku bija skolu absolvējuši vai to pārmainījuši. Jauniešiem ir ļoti svarīgi palikt procesa plūsmā, lai varētu palikt apņēmības pilni un ieinteresēti. Mēs varam secināt, ka projekta papildu ieilgums neguva labumu jaunieša procesam, lai gan tas sniedza labumu projekta izpildei un koordinācijai.

VISPĀRĪGI SECINĀJUMI

Ārpus visas Covid-19 situācijas ietekmes, mēs varam izdarīt dažus vispārīgus secinājumus par darbnīcas metodi un jaunatnes vadīšanas īstenošanu.

JAUNIEŠU VADĪTO SEMINĀRU IEGUVUMI

Mēs piedzīvojām ļoti lielas pozitīvas pārmaiņas kad seminārus vadīja jaunieš. Viņi kļuva pašpārliecinātāki, attīstīja savas līderības un veicināšanas prasmes, un mēs redzējām lielas izmaiņas viņu klātbūtnē un attieksmē. Semināru vadīšanas process, kā arī laiks, lai iepriekš pārdomātu, ko vadītāji vēlas mācīties un attīstīt, un pēc tam, lai redzētu, ko viņi ieguvuši, patiešām palīdz viņiem pašattīstībā. Turklāt jaunieši, kas vada darbnīcas, nevis pieaugušie, rada pilnīgi atšķirīgu atmosfēru un dinamiku, kas ir izdevīga izpratnes veidošanas procesam par sociālās iekļaušanas tēmu. Tomēr ir labi, ja starp līderiem un dalībniekiem ir vismaz neliels darba stāža līmenis. Piemēram, vadītāji ir no vienas klases augstāki par dalībniekiem vai nedaudz vecāki. Tas ļauj līderiem justies ērti un pārliecināti un dalībnieki nevar pārņemt darbnīcas procesu.

ATBALSTS JAUNAJIEM LĪDERIEM

Lai arī jauniešu vadīšana rada daudz papildu ieguvumu un labāku rezultātu, tai ir nepieciešama liela plānošana, analīzes un atbalsts. 15 stundu darbnīcā jūs varat viegli saskaitīt arī 15 stundu papildu plānošanu un atbalstu no pedagoga vai jaunatnes darbinieka. Mēs esam pamanījuši, ka nepieciešamais atbalsts lielākoties ir intensīvāks sākumā, kad jauniešiem ir nepieciešams lielāks iedrošinājums un atbalsts kļūst mazāk intensīvs dodoties tālāk šajā procesā. Tas ir tāpēc, ka jaunieši iegūst lielāku pieredzi metodes vadīšanā un tiek izstrādāts jauns domāšanas veids. Ar to viņiem laika gaitā kļūst vieglāk, jo viņi jūtas pārliecinātāki par savu vadošo lomu.

Atbalsts ir būtisks, lai jauniešu līderi varētu labi vadīt un strādāt pie savu kompetenču attīstīšanas. Bez pietiekama atbalsta var radīt risku, ka jaunajiem līderiem būs slikta pieredze, viņi var nebūt sagatavoti un procesa beigās jūtas mazāk pārliecināti. Tas nozīmē, ka, ja jums kā pedagogam vai jaunatnes darbiniekam nav pilna laika, lai ieguldītu jauniešu līderu atbalstā, labāk ir vadīt procesu pašam.

BRĪVĪBA METODES IZMANTOŠANĀ

Kā minēts iepriekš, Pasaku Dzīves metode nodrošina lielu brīvību pielāgoties un mainīt atbalsta darbības, procesa ilgumu un vispārējo īstenošanu. Mēs pieredzējām pozitīvus rezultātus no visiem valstu semināriem, lai gan daži bija ar īsām sesijām ilgākā laika posmā, un daži tika intensīvāk plānoti tikai dažu dienu laikā.

Tā ir ļoti elastīga metode un tādējādi dod daudz veidus, lai to pielāgotu (jauno) semināru vadītāju un dalībnieku vajadzībām.

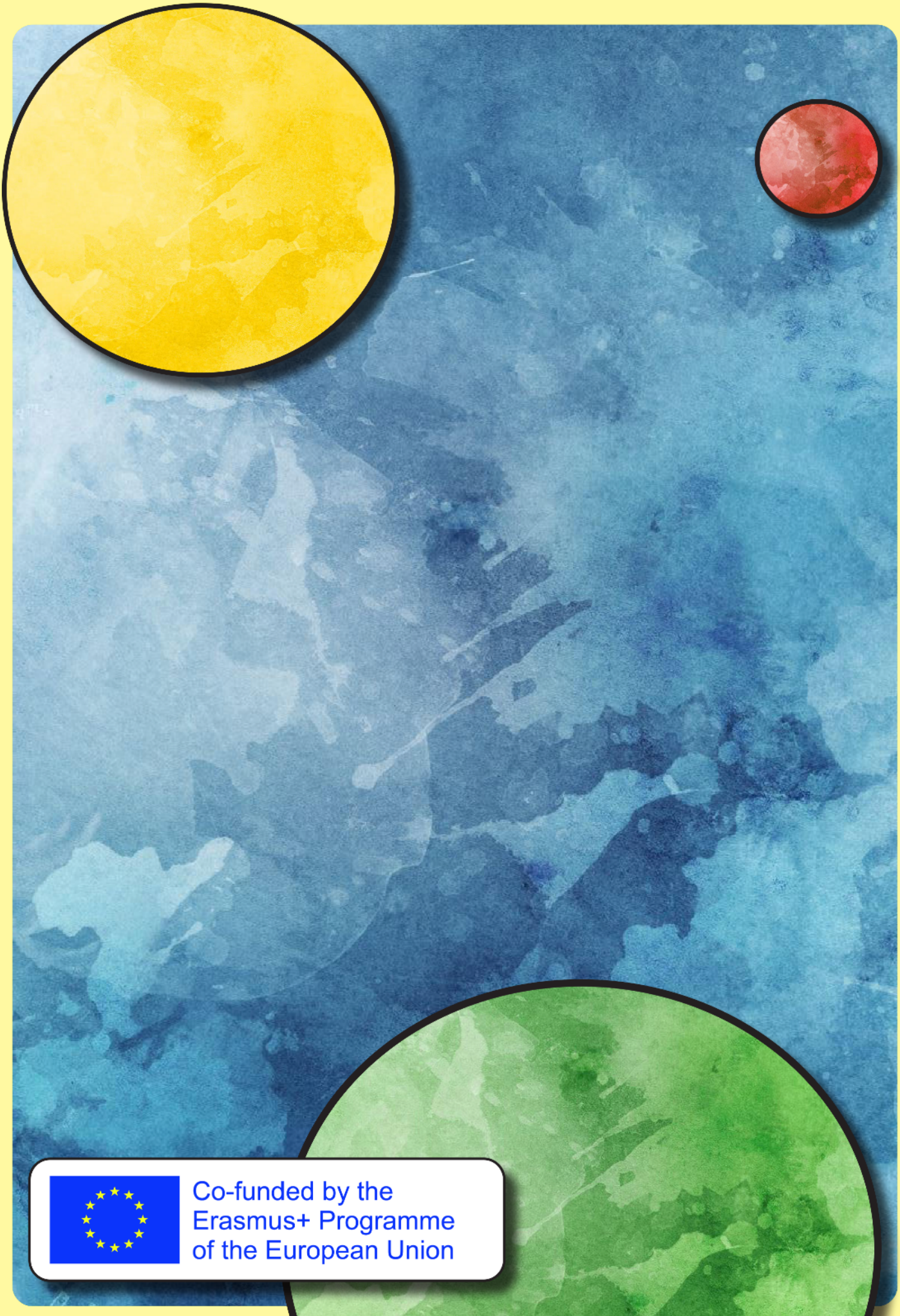

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union